

LŪS pirmininko Jono Talmanto
Pranešimas XXX LŪS suvažiavime

2018-06-22
Raseinių r.

Lietuvos ūkininkų sąjunga šiandien vienija 41 rajoninę ūkininkų sąjungą, o jose per 4600 ūkininkų. 2017 metais pirmą kartą iš nario mokesčio surenkamos pajamos tarp visų per metus gautų Sąjungos pajamų sudarė daugiau nei 50 proc. Tai reiškia, jog pagaliau organizacija perėjo prie savifinansavimo ir atstovaudama narių interesams gali drąsiai nepriklausomai reikšti savo nuomonę bei ją ginti. Gaila tik , kad keliant įvairius ir svarbius mums klausimus tikrai ne visada pavyksta pasiekti užsibrėžtų rezultatų. Nors mūsų nuomonė dažnai būna nepatogi, bet laikas parodo, kas yra teisybė. Šiomet Lietuvai minint 100-tį, tegaliu konstatuoti, jog geriausi laikai žemės ūkiui – jau praeityje. Ateityje turi šansų išlikti tik ekonomiškai stipriausi, taupiai ir efektyviai išnaudojantys energetinius resursus, įdarbinę naujausias technologijas.

Visai nesvarbu stambus, vidutinis ar smulkus tai būtų ūkis, svarbiausia - sumanus. Galite man prieštarauti, bet žvelgdamas į dabartinę ir programuojamą naujam laikotarpiui Bendrąją žemės ūkio politiką, aš nematau kitos išeities. Savo sąnaudomis mes jau pasivijome ekonomiškai išsivysčiusias Europos šalis, tačiau gaunamomis pajamomis mes niekaip nesusilyginame, kad ir kaip sunkiai dirbame, nes Europos Sąjungos žemės ūkio politika nėra teisinga ir vienoda visų ES šalių atžvilgiu, nors deklaruojamas solidarumas, atotrūkių tarp regionų mažinimo siekis.

Mes patys taip pat aktyviai dalyvaujame tarptautiniame mūsų žemdirbių atstovavimo darbe, vykdydami projektą „Žemdirbių interesų atstovavimas Copa-Cogeca ir Geopa organizacijose“. 2017 metais per Ūkininkų sąjungą 9 Lietuvos ekspertai, įvairių žemdirbių organizacijų atstovai dalyvavo 41 renginyje, kuriuose buvo pristatoma atskirų žemės ūkio šakų pozicija, ginami bendri visų Lietuvos žemdirbių interesai. Laikomės nuomonės, jog žemdirbys ir jo aplinka turi būti pagrindinė žemės ūkio politikos ašis, o reglamentuojant jo veiklą, politika turi ne trukdyti, bet padėti jam įgyvendinti keliamus iššūkius. Ūkininkams turi būti užtikrintas deramas atlygis už jų darbą, už viešųjų gerybių kūrimą, išsaugant biologinę įvairovę ir išlaikant ekosistemas, švelninant klimato kaitos padarinius, užtikrinant saugaus ir sveiko maisto produktų tiekimą vartotojams.

Birželio pradžioje Europos Komisijai pateikus pasiūlymus dėl Bendrosios žemės ūkio politikos 2021 – 2027 metų finansiniam laikotarpiui šiandien pagal juos kiekvienas bandome modeliuoti savo ateitį. Smagu matyti, kad prieš praeitą finansinį laikotarpį 2011 metais Lietuvos ūkininkų sąjungos pajudintas klausimas dėl tiesioginių išmokų paskirstymo nelygybės – buvome viena pirmųjų organizacijų garsiai suabejoję šalių narių solidarumu – nelikęs tik žemdirbių balsas tyruose. Prieš naująjį laikotarpį susirūpinimą dėl Lietuvos žemės ūkio ateities reiškia žemės ūkio

ministras, premjeras, prezidentė. Tačiau pačios Komisijos pasiūlyme ir jos atstovų komentaruose pasigendame tikro noro iš esmės spręsti šią problemą.

Pasiūlyta formulė reiškia, kad Lietuvos tiesioginės išmokos periodo gale tesieks 75-80 procentus ES tiesioginių išmokų vidurkio. Todėl raginame mūsų šalies derybininkus nenusileisti ir siekti teisybės, kad prasidėjus naujam finansiniam laikotarpiui tiesioginės išmokos Lietuvos žemdirbiams būtų ne mažesnės kaip ES vidurkis. Pritariu ministru: žaidžiame vienoje aikštelėje tą patį žaidimą su tomis pačiomis taisyklėmis, tačiau su skirtingo dydžio kamuoliais. Pasak Komisarą Filo Hogano, konvergencijos klausimas yra derybų dėl finansų reikalas, ir jis jas prognozuoja būsiančias labai įdomias. Patys mes nesėdėjome rankų sudėję ir šiemet – rinkome parašus po peticija „*Sąjungoje, kurioje visi lygūs, negali būti antrarūšių ūkininkų*“. Savivaldybių ir bendraminčių organizacijų – žemės ūkio bendrovių asociacijos, grūdų augintojų, pieno gamintojų asociacijų – pagalba pavyko surinkti 52358 Lietuvos Respublikos piliečių parašus. Juos vasario 9 d. organizuotame Visuotiniame žemdirbių suvažiavime, kuriame dalyvavo per 2000 žemdirbių, įteikėme mūsų Europos Parlamento nariui Broniui Ropei. Šis savo ruožtu visus juos nuvežė į Briuselį ir įteikė Europos Parlamento peticijų komitetui. Vis dar laukiame komiteto išvadų.

Kreipiuosi į mūsų žemės ūkio ministerijos vadovą ir atstovus. Raginu nedelsiant pradėti dėti nacionalinį žemės ūkio politikos strategijos planą! Jau turint naujos politikos gaires nelaukime paskutinės dienos. Derėkimės Briuselyje, bet namuose sėskime prie plano kūrimo jau tuoj pat. Komisija suteikia šalims narėms pasirinkimų laisvę, bet tuo pačiu padidina ir atsakomybę už daugybę klausimų dėl žemės ūkio politikos įgyvendinimo, dėl kurių reikės visiems apsispręsti. O esant tokiam žemdirbių suskaldymui, turint patirties kaip sunkiai vyksta įvairių interesų derinimai, turime ne daug laiko, todėl jį išnaudoti reikėtų tikslingai – sutelkti jėgas ir protą. Šalys narės su aiškia daugiamete savo krašto žemės ūkio vizija visada bus priekyje mūsų, jei mes kruopščiai laiku neatliksime savo namų darbų.

Esamo finansinio periodo nedaug belikę. Bet ir jo nugyventi ramiai negalime.

Ant stalo diskusijoms padėtas klausimas dėl tiesioginės paramos ribojimo mechanizmo Lietuvoje 2019-2020 metais. Mechanizmas gali būti taikomas tik pagrindinei (bazinės) tiesioginių išmokų sumai viršijančiai 150 000 €. Mažiausias galimas mažinimas 5 procentai. Omnibus paketo reglamentas leidžia atskaičiuoti faktinius kaštus susijusius su ūkyje išmokėtais atlyginimais. Ką mano Lietuvos ūkininkų sąjungos nariai? Kiek procentų mažinti paramą? Ar iš subjektyvi priskaičiuotos paramos sumos atskaičiuoti faktiškai išmokėtus atlyginimus ir su jais susijusius mokesčius? Ar mechanizmą taip pat taikyti susijusiems fiziniams ir juridiniams asmenims? Turime pareikšti savo nuomonę.

Potencialiam investiciniam klimatui svarbiausia - mokesčių stabilumas. Septynioliktą Lietuvos Respublikos Vyriausybė nusimačiusi plačią programą ir mokestinės sistemos peržiūrėjimą, kas iš tiesų reiškia - jokio stabilumo artimiausiu metu nebus. Ekonomistų nuomone, mokestinė politika turi būti įrankis užsibrėžtiems tikslams pasiekti ir pasirinktam ekonomikos plėtojimo modeliui atitikti,

o mokesčių sistema turėtų būti keičiama tik tuomet, kai valdžia turi strategiją, nusistato aiškius tikslus ir prioritetus. Lietuvos Respublikos Prezidentė savo devintame metiniame pranešime pagaliau atkreipė dėmesį, jog „žemės koncentracija vienoje rankose, pajų ir vekselių biznis, nekontroliuojamas žemių įsigijimas, neskaidrios ES paramos dalys, fiktyvūs ūkiai ir „sofos“ ūkininkai atvedė prie netvarkos, anarchijos ir iškreiptos rinkos“, o artėjant dar vienoms ES deryboms dėl paramos žemės ūkiui, Lietuva realiai neturi žemės ūkio politikos ir kaimo plėtros strategijos. Žemės ūkio ministras Giedrius Surplis, reaguodamas į metinį valstybės vadovės pranešimą, viešai pasižadėjo iki rudens parengti Lietuvos žemės ūkio viziją. Labai sveikiname! Tik norime atkreipti dėmesį, jog jau trečią dešimtmetį visuose lygmenyse akcentuojame tokios strategijos turėjimo būtinybę, tačiau valdžios keičiasi, politikai pažadus dalina prieš kiekvienus rinkimus, o atėjus kiekvienai naujai valdžiai pasikeičia visi vėjai - mes priversti stengtis išgyventi bent jau esamomis sąlygomis. Tiesa, yra parašyta Valstybės pažangos strategija „Lietuva 2030“, 2014-2020 metų nacionalinės pažangos programa, Lietuvos kaimo plėtros 2014-2020 metų programa, Vyriausybės programų įgyvendinimo planas, žemės ūkio ministerijos užsakymu Lietuvos agrarinės ekonomikos institutas yra parengęs projektą „Strateginės kryptys iki 2030 metų: tvarus Lietuvos žemės ūkis – gyvybingam kaimui“. Tačiau vaizdelis surašytuose planuose akivaizdžiai skiriasi nuo gyvenimo realybėje. Niekas nepaneigs, jog šiandieninis žemės ūkis labai skiriasi nuo to, kokį mes jį turėjome prieš 2-3 dešimtmečius. Kad ir kaip norėtume, jog Lietuva garsėtų karvių ar kiaulių bandomis, panašu, jog to nebus. Prie didelių sąnaudų, mažų supirkimo kainų, nesuvaldomų ligų protrūkių to pasiekti nepavyks. Labai gaila, jog vis dažniau išgirstame, kaip ilgus metus kurti ir puoselėti pienininkystės ūkiai likviduojami. Laikančiųjų kiaules tuoj mūsų šalyje teliks keli kompleksai. Tačiau tuo pačiu – tai atsakymas mums visiems, kad mes žemdirbiai taip ir nesugebėjome tarpusavyje susitarti bei atstovėti savo interesus, o mūsų nesusikalbėjimu puikiai naudojasi ne tik perdirbėjai ir prekybininkai, bet manipuliuoja ir politikai.

Nuo pernai vasarą pateikto pirminio Vyriausybės pateikto konsultacinio dokumento „Mokesčių ir socialinės sistemos tobulinimas“ visų mūsų pastangomis pavyko šiek tiek sušvelninti mokesčių reformą, tačiau į Lietuvos ūkininkų sąjungos prašymą, jog dabar yra nepalankus metas tokiai mokesčių reformai – atsižvelgta nebuvo. Priimtų mokesčių sistemos padariniai realiai pasimatys pasibaigus šioms metams. Pernai rudenį Lietuvoje buvo paskelbta stichinė padėtis dėl

liūčių, šiemet – vis daugiau savivaldybių apima sausra. Pernai ūkininkai dėjo daug vilčių, jog dalis nuostolių jiems bus kompensuota. Europos Sąjunga skyrė tam lėšų, tačiau ir pateikė savo sąlygas, kaip jas išmokėti. Lietuvos Respublikos Vyriausybė vis dar žada prisidėti, o gamta ir toliau diktuoja savo sąlygas. Stichinė sausra paskelbta Šakių, Lazdijų, Alytaus, Marijampolės, Trakų, Kalvarijos ir Akmenės savivaldybėse. Ant ribos yra Rietavo, Širvintų, Rokiškio, Vilniaus, Varėnos, Birštono, Druskininkų, Elektrėnų, Jurbarko, Kaišiadorių, Kazlų Rūdos, Kupiškio ir Šalčininkų savivaldybės. Šiuo metu lietus prognozuojamas beveik visą savaitę, tačiau jis jau mažai pasitarnaus derliaus išgelbėjimui. Prognozuojama, jog grūdų derlius bus bent 30-40 proc. mažesnis, o jų kokybė bus prastesnė – grūdai yra smulkesni ir nebetinka duonos gamybai. Sausros apimtuose rajonuose javų derliaus praradimai gali siekti iki 70 proc. Visai tikėtina, jog imant derlių galime ir vėl susidurti su nepalankiomis oro sąlygomis. Sudėtinga situacija ir gyvulių augintojams, trūksta pašarų.

Ūkininkams rekomenduojama draustis arba melstis. Akivaizdu, kad dėl nenuspėjamų klimato kaitos padarinių nepadedą nei vienas, nei kitas. Draudimo bendrovė Lietuvoje veikia 10 metų, tačiau vis dar tarp ūkininkų nėra patraukli: per brangi, orientuota tik į draudimo bendrovės pelną ir neatitinkanti ūkininkų lūkesčių. Iki 2019 metų ketinama įkurti Rizikų valdymo fondą, tačiau kol kas ir tai dar daugeliui neatrodo patrauklu. Tuo tarpu žemės ūkio politikos pasiūlymuose Rizikos valdymo fondus naujuoju laikotarpiu šalis turės privalomai įsisteigti.

Pernai savo suvažiavime siūlėme steigiant rizikos valdymo fondą įtraukti jo dalyvavime ne tik žemdirbius, bet ir supirkėjus, perdirbėjus bei prekybininkus. Labai abejoju, ar mums tai pavyks. O jeigu ir pavyktų, tai perdirbėjų ir prekybininkų indėlis būtų minimalus. Labai apmaudu girdėti, kai mūsų ūkininkai verčiami atiduoti gerokai pigiau savo produkciją prekybos tinklams, nes šie, neva tenkindami vartotojų poreikius, renkasi pigesnę produkciją iš kaimyninės Lenkijos ir kitų šalių. Kita vertus, praėjusiais metais Lenkijoje lietuviai pirkiniams išleido apie 400 mln. eurų! Tai suma, kuri galėjo būti išleista mūsų prekybos vietose ir dalis sugrįžtų per mokesčius į Lietuvos biudžetą. Tačiau Lietuva per savo mokesčių politiką niekaip nesugeba sutvarkyti šios problemos ir eilę metų prašymas taikyti 5 proc. PVM tarifą Lietuvoje užaugintiems šviežiems produktams, parduodamiems galutiniams vartotojams tiesiogiai iš ūkio ar kooperatyvo, lieka neišgirstas. Girdime motyvuojant, kad pirkėjas praktiškai nuo to nieko neišloštų, biudžetas prarastų nemažai lėšų, o prekybininkai situaciją išnaudotų sau tinkama linkme.

Atsižvelgiant į tai, jog ūkininkai susiduria su padidėjusia ekonomine rizika dėl buvusių liūčių, esamos sausros, didėjančių veiklos kaštų, siūlome nustatyti, kad pereinamasis laikotarpis, kai žemės ūkio veiklą vykdančioms gyventojams būtų taikomas ne 15 proc., o 10 proc. gyventojų pajamų mokesčio tarifas, būtų pratęstas trims metams, tai yra galiotų apmokestinant 2018-2021 metų apmokestinamąsias pajamas. O Žemės ūkio ministeriją raginame kreiptis į Europos

Komisiją dėl žalinimo, pasėlių įvairinimo ir GAAB reikalavimų netaikymo už 2018 m. bei prašyti paankstinti tiesioginių išmokų mokėjimą.

Kaip niekada pastaraisiais metais visuomenėje daug kalbama apie žemės ūkio paskirties žemę. Kai mes tą klausimą nuolat kėlėme dar prieš vadinamą žemės ūkio paskirties žemės saugiklių įstatymo įvedimą, mažai kas mūsų klausėsi, o dar mažiau kas girdėjo. Lietuvos ūkininkų sąjunga visada pabrėžė, jog esame už tai, kad tiek privatiems, tiek juridiniams asmenims turi galioti tas pats 500 ha apribojimas ir kad reikia pagaliau surasti svertus, kaip pažaboti žemės spekuliaciją per akcijas. Tačiau mūsų balsas dingdavo tyruose. Pernai kreipėmės į Generalinę prokuratūrą, kurios prašėme pradėti ikiteisminį tyrimą dėl viešojo intereso gynimo, o tyrimo metu nustačius imperatyviai Įstatymo nuostatai prieštaraujančius sandorius, kreiptis į teismą dėl tokių sandorių pripažinimo negaliojančiais. Kiekvieną mėnesį iš Generalinės prokuratūros vis gauname atsakymą, jog nagrinėjimo terminas pratęsiamas mėnesiui. Visko gali būti, kad netrukus gausime atsakymą, jog tyrimui pagrindo nėra, nes įmonės per akcijas turėjo galimybes pirkti žemes. Kodėl? Todėl, kad tokios įmonės turi nemažai teisininkų, kurie puikiai žino tas paliktas įstatymų landas, kuriomis ir naudojamosi. Kiek keistai atrodo nacionalinės žiniasklaidos visuomenei primetama ir formuojama nuomonė, jog iki šiol šis klausimas niekam nebuvo svarbus. Šis klausimas visada buvo labai svarbus mums, kurie tikrai dirbame žemę ir jis labai nepatogus tiems, kurie siekia, kaip gerai uždirbti iš žemės sandorių.

Tie, kurie ūkininkaujame, žinome, jog iškilusios nepagrįstai aukštos žemės įsigijimo ir nuomos kainos greitu laiku vis darys nerentabilesnę žemės ūkį. Jau dabar įsigyjant žemės reikia gerai pagalvoti, kada tos investicijos atsipirks. Dar kartą kreipiamės į atsakingas valdžios institucijas ir siūlome ryžtis pagaliau atlikti kompleksinį visos teisinės bazės, reguliuojančios žemės įsigijimo procesą, patikrinimą ir koregavimą, nes tik taip pavyks rasti tinkamus sprendimus, apginant Lietuvos viešąjį interesą ir užtikrinant žemės ūkio žemės įsigijimo apribojimų įteisinimą, kad šie užkirstų kelią Lietuvos žemės ūkio paskirties žemei tapti spekuliacijos objektu.

Pastaruoju laiku itin daug viešai sulaukiu kaltinimų, kad mes, Lietuvos ūkininkų sąjunga, atstovaujame tik stambių ūkininkų interesams. Noriu priminti, jog pernai kovo mėn. išplėstiniame prezidiumo narių posėdyje svarstėme klausimą dėl Lietuvos kaimo plėtros 2014–2020 metų programos priemonės „Investicijos į materialųjį turtą“ veiklos srities „Parama investicijoms į žemės ūkio valdas“ paramos teikimo krypties 2017 metais.

Po diskusijų Ūkininkų sąjunga vieningai palaikė, jog daugiausiai balų turi būti skiriama tiems pareiškėjams, kurie yra negavę jokios paramos ir pritarta siūlymui, jog lėšos turi būti visiems projektams sumažintos iki 50 tūkst. Eur vienam paramos gavėjui. LŪS siūlė atsisakyti šiame šaukime paramos statyboms, o visą likusią paramą skirti smulkaus ir vidutinio ūkio stiprinimui.

Galutiniame sprendimo variante nepavyko pasiekti, jog parama galėtų naudotis tik tie, kurie dar visai negavę jokios paramos iš kaimo plėtros fondo. 2018 m. kovo mėn. pagal šią priemonę galėjo paraiškas teikti tik tie, kurie planavo statybas, nes žemės ūkio technikos įsigijimas nebuvo remiamas. Daugelis smulkiųjų ūkių iš tiesų susiduria su lėšų stoka ir nenoru kooperuotis. Smulkūs ūkiai paramą galėtų gauti bendradarbiaudami pagal priemonės „Bendradarbiavimas“ veiklos sritį „Parama smulkiųjų ūkių bendradarbiavimui“, ypač kai Swedbankas dabar siūlo puikias sąlygas smulkiems ūkininkams. Galima pasiskolinti iki 25 tūkst. Eurų be nekilnojamojo turto įkeitimo su EaSi programos garantija.

Dėl silpnos pozicijos žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo klausimu, dėl palaikymo skiriant itin dideles paramas sumas šiltnamiams, dėl pritarimo perkelti lėšas tarp ramsčių dėl biurokratų padarytų klaidų, dėl ūkininkų nuomonės ignoravimo, ir vis dažniau išsiskiriančios nuomonės sprendžiant svarbius žemdirbio ateities klausimus, nusivylėme Žemės ūkio rūmų veikla. Todėl 2017 m. rugpjūčio 25 d. Lietuvos ūkininkų sąjunga prisijungė prie iniciatyvos kurti Lietuvos žemės ūkio ir maisto tarybą. Šiomet kovo mėnesį norėdami užregistruoti naują organizaciją susidūrėme su specialiai sukurta teisine kliūtimi, užregistruoti pasirinktą organizacijos vardą. Pradėjus aiškintis, kam parūpo naujosios žemdirbių organizacijos pavadinimas, siūlo galas nuvedė iki tam tikrų įmonių, susijusių partiniais reikalais ir politiniais interesais. Nepabūgę daromų kliūčių, patrupinome pavadinimą ir š.m. gegužės 30 d. Registrų centras įregistravo Lietuvos žemės ūkio tarybos įstatus. Lietuvos žemės ūkio tarybą įsteigė Lietuvos ūkininkų sąjunga, Lietuvos žemės ūkio bendrovių asociacija ir Lietuvos grūdų augintojų asociacija. Jos veikloje taip pat dalyvauja ir Lietuvos pieno gamintojų asociacija. Dirbame keturios organizacijos bendru sutarimu. O Žemės ūkio rūmai vis atkakliau rodo siekį bendrauti su organizacijomis, tik dažnai vadovybė nariams bando įpiršti savo nuomonę. Ūkininkų sąjungos adresu vis dažniau girdime šmeižtą iš Žemės ūkio rūmų pusės, bandoma įtikinti žemdirbių visuomenę, jog atstovaujame saujelę stambiųjų ūkininkų ir esame per daug susireikšminę, o svarbiausia ir įtakingiausia organizacija Lietuvoje yra tik Žemės ūkio rūmai.

Š.m. vasario mėn. Visuotiniame žemdirbių suvažiavime priėmėme rezoliuciją, iš kurios tik mažesnė dalis klausimų yra sprendžiami. Po suvažiavimo mes buvome susitikę su Finansų ministru, tuometiniu ir dabartiniu žemės ūkio ministrais, artimiausiu metu turėtume susitikti su Ministru Pirmininku. Dialogas lyg ir vyksta, bet mums visada oponuojama kitos Lietuvos gyventojų grupės - mokytojai, gydytojai, individualią veiklą vykdančios asmenys, socialinės problemos. Kai valdžiai reikia palaikymo, tai mes esame socialiniai partneriai, o kai

reikia mums palaikymo, tai mes jau esame ir taip per gerai gyvenanti visuomenės grupė. Mes tikrai nesiekiame būti išlaikytiniais.

Ūkininkai kasmet moka gyventojų pajamų mokestį, žemės, akcizo mokesčius, mokestį už aplinkos teršimą, taip pat valstybinio socialinio draudimo bei privalomojo sveikatos draudimo įmokas.

Mokesčius ūkininkai moka ne tik už save, kaip ūkininkus, vykdančius individualią žemės ūkio veiklą, bet ir už savo ūkyje dirbančius darbuotojus. Dabar vėl Seime aktyviai svarstoma nauja mokesčių ir pensijų reforma. Ji palies praktiškai visus, ypač turinčius samdomų darbuotojų. Kai kurių Seimo narių siūlymu buvo siūlomos ir papildomos Gyventojų pajamų mokesčio pataisos, pagal kurias gyventojų individualios veiklos pajamų dalis, viršijanti 120 vidutinių darbo užmokesčių per metus, turėtų būti apmokestinta 20 procentų pajamų mokesčio tarifu. Tačiau trečiadienį sudalyvavus Seimo Biudžeto ir finansų komiteto posėdyje pavyko komiteto narius įtikinti tokiems pasiūlymams nepritari ir balsuojant šis pasiūlymas buvo atmestas.

Iki šiol taip ir neišspręstas klausimas dėl melioracijos tinkamo finansavimo. Jau keli metai prašome tam reikalingo dėmesio ir finansavimo, todėl ir šių metų suvažiavimo rezoliucijoje reikalaujame kasmet skirti ne mažiau kaip 50 mln. eurų melioracijos įrenginių ir investicinių projektų įgyvendinimui.

Vis dar opus klausimas išlieka kaimų vietinių kelių tiesimas, rekonstravimas ir kapitalinis remontas. Kai kurie Lietuvos magistraliniai keliai jau yra perlieti po kelis kartus nauja asfalto danga, o rajonuose kai kuriose kaimų vietovėse iki šiol žmonės važinėja itin prastos būklės dulkėtais žvyrkeliais.

Čia paminėjau vos kelias opiausias problemas, kurias kelia mūsų nariai. Jų yra gerokai daugiau suvažiavimo rezoliucijoje. Apie jas kalbės ir kiti.

Ūkininkų sąjunga kitais metais minės įkūrimo 100-metį ir 30-metį nuo atsikuriamojo suvažiavimo. Dėl tos priežasties Sąjungos prezidiumas nusprendė, jog šiemet užteks ir kuklesnio narių suvažiavimo. Įvertinta ir ta aplinkybė, jog šiemet jau 25-tą kartą iš eilės vyksta mūsų organizuojamas konkursas „Metų ūkis“, kurio rezultatus aptarsime vėlu rudenį ir šventiškai pasibūsime.

Šiandien nuoširdžiai visiems linkiu konstruktyvaus suvažiavimo darbo, daugiau racionalių pasiūlymų ir gerų sprendimų, kurie padėtų Lietuvos ūkininkų sąjungos darbe ir esantiems čia susirinkusiems svečiams.

Bandykime rasti svertus, kurie padėtų išgyventi sunkumus, leistų oriai pragyventi ir prisidėti prie bendro šalies gerbūvio augimo! Mes už tai, kad Lietuva čia gyvenantiems žmonėms būtų reikalinga su įvairiašakiu žemės ūkiu, o kaime gyventi ir kurtis galėtų visi to norintys.

Visiems linkiu stiprios sveikatos, palankesnių orų, nors kokio derliaus, lūkesčius tenkinančio probleminių klausimų sprendimo ir aiškesnės ateities!

Ačiū už dėmesį.